

Systematische seksualisering van schoolkinderen op de basisschool

Annechien van Blom

In Nederland is commotie ontstaan naar aanleiding van de 'Week van de Lentekriebels', een jaarlijks terugkerende projectweek over seksualiteit, die midden maart plaatsvond. Dit moet in een ander licht worden gezien dan de seksuele voorlichting op scholen waarover eerdere generaties ouders discussieerden. Het is een onderdeel van het 'duurzame doelstellingen' complex dat door supranationale instellingen aan het Westen wordt opgedrongen, waarbij de nadruk ligt op afwijkend seksueel gedrag, dat niet alleen getolereerd moet worden, maar zelfs mag worden bevorderd. Het transgender-aspect ontvangt veel nadruk in de discussie die verplicht over 'seksuele vorming' en 'seksuele diversiteit' op scholen wordt gevoerd, waarbij kinderen wordt wijsgemaakt dat sekse een keuze is, en dat zij ervoor kunnen kiezen om van geslacht te veranderen wanneer zij denken in een verkeerd lichaam te zijn geboren.

Bijna de helft van alle basisscholen door heel Nederland, zo'n 3000 in aantal, namen dit jaar deel aan de 'Lentekriebel Week'. Kinderen van 5 tot 12 jaar oud werden een week lang onderworpen aan indoctrinatie over het onderwerp seks en sekse. Vanwege het expliciete lesmateriaal, waaronder bijvoorbeeld het '3D clitoris-lespakket' en een filmpje met gesprekken waarbij ouders hun jonge kind heel persoonlijke vragen stellen over seksualiteit, met onderwerpen als: 'wensen-grenzen' en 'wat vind ik fijn'. Op sociale media kwamen daarover heel veel reacties los van verontruste ouders. Aansluitend werden er over de vertoonde film en andere lesmaterialen Kamervragen gesteld door Thierry Baudet van Forum voor Democratie.

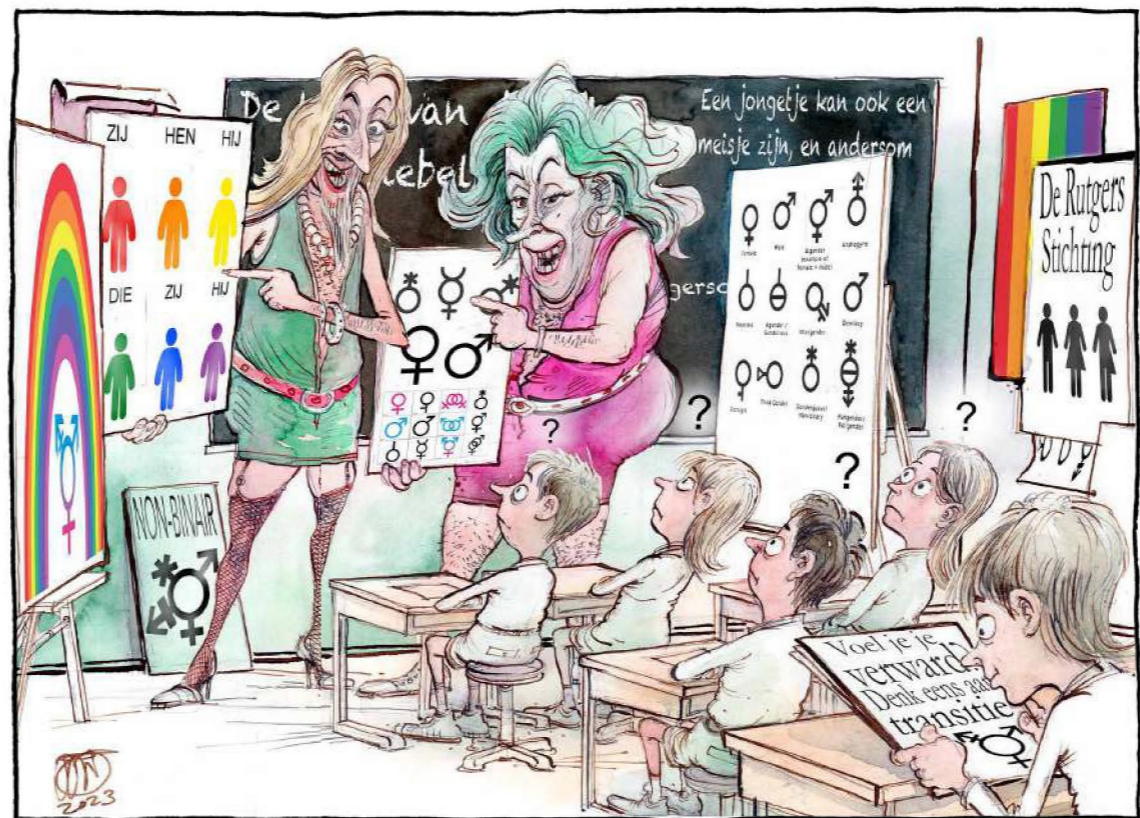
De Rutgers Stichting speelt een sleutelrol bij het samenstellen van dit omstreden curriculum. Deze stichting is vernoemd naar Jan Rutgers (1850-1924). Deze man was arts, neomalthusiaan (een ideologie die streeft naar geboortebepaling als middel tot oplossing van sociale en economische wantoestanden), anarchist, voorstander van vegetarisme, rasverbetering, sterilisatie van 'minderwaardigen' en eugenetica. Op de site van deze stichting staat een boekenlijst met zg. aanraders voor kinderen en informatie ter bevordering van gender- en seksuele diversi-

teit in het onderwijs. Dan is er nog de Gendi website, een initiatief van Stichting School & Veiligheid ondersteund door het ministerie van OCW, waarop de Week van de Lentekriebels wordt aangeprezen als: "De vrolijkste projectweek voor basisscholen over weerbaarheid, relaties en seksualiteit". Hier wordt alleen lesmateriaal aangeboden bedoeld om kinderen richting de transgenderagenda te sturen, zoals bijvoorbeeld het prentenboek *Het lammetje dat een varken is*, van Pim Lammers & Milja Praagman, geschikt bevonden voor kinderen vanaf 3 jaar, of de film *Jordi in Transitland*. 'George' is een leesboek voor kinderen vanaf 9 jaar, om een 'inkijkje te krijgen in het gevoelsleven van een transgender persoon'.

De boeken lijken op het eerste gezicht te kunnen worden verdedigd als onschuldige prentenboekjes ter bevordering van het respectvol omgaan met seksueel andersgeaarden, maar in werkelijkheid 'groomen' de boekjes kinderen richting transgender en het verleggen van hun seksuele grenzen. Op veel te jonge leeftijd worden zij geconfronteerd met zaken die niet passen bij hun leeftijd en ontwikkelingsfase. Met holle clichés wordt de boodschap van de duurzame doelstellingen als een mantra herhaald, met de bedoeling dat veel kinderen – en hun ouders – er zelf in zullen gaan geloven. Weinig leerkrachten die aan deze campagne meedoen schijnen te beseffen dat een kind voorhouden dat de mogelijkheid bestaat om van geslacht te veranderen, en dat zoiets heel normaal is, in een vorige generatie zou worden beschouwd als geestesziek en schadelijk.

Net als in vele andere westerse landen is er in Nederland geen ontkomen aan de zeventien Duurzame Doelstellingen van de VN en het WEF. Het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT, of Tropenmuseum) is sinds 2017 in bezit genomen door de Nederlandse vertegenwoordigers van deze campagne. Het KIT kan hiermee als machtsbolwerk in Nederland worden gezien, met koningin Maxima als beschermvrouwe. Het koloniale verleden is uit het statige gebouw verbannen en heeft plaatsgemaakt voor de 'woke' diversiteitsagenda – in samenwerking met de Bill & Melinda Gates Foundation, de WHO, de ngo's van de Open Society en het WEF – die de ministeries van Nederland aanstuurt. De indrukwekkende bibliotheek werd weggegeven aan organisaties in binnen- en buitenland, en aan enkele particulieren.

In 2017 verplichtte de Europese Commissie het Nederlandse onderwijs via de Stichting Leerplan Ontwikkeling, het nationaal expertisecentrum leerplanontwikkeling onder verantwoordelijkheid van het ministerie van OCW, nieuw lesmateriaal, Burgerschap geheten, in het onderwijs curriculum op te nemen. Het gaat hier niet om maatschappijleer, zoals dat in voorgaande

decennia op scholen werd onderwezen. 'Burgerschap' funktioneert als een containerbegrip waarin onderwerpen verstopt zitten die de overheid op een onopvallende manier, als een vorm van staatsdidactiek, het onderwijs in wil krijgen. Binnen het vak Burgerschap wordt naast de oorlog in Oekraïne, Black Lives Matter, en 'woke diversiteit' ook gendergelijkheid en daarmee het onderwerp transgender in het curriculum opgenomen, om zo de jeugd te indoctrineren met de genderagenda.

Transgenderbevordering heeft haast. De aanloopperiode wordt korter en het aantal gesprekken met psychologen en psychiaters vermindert. Al snel krijgen kinderen die menen transgender te zijn en in transitie willen gaan hormoonkuren toegediend. Artsen voeren de druk nog meer op door aan te geven dat het beste zo snel mogelijk met die kuur kan worden begonnen, opdat het kind de puberteit kan doormaken in het nieuwe lichaam. Er wordt in geen enkel lespakket of lesje Burgerschap gerept over de negatieve gevolgen van zo'n transitie, terwijl transgenders – vooral in de Verenigde Staten – in steeds grotere getale roepen dat men ermee moet stoppen. Veel transgenders krijgen spijt, en het percentage van zelfdoding in deze categorie ligt vele malen hoger dan bij de rest van de bevolking.

Wat voor de meeste geestdriftige deelnemers aan deze massale campagne verborgen lijkt te zijn gebleven, is dat erachter een kolossaal apparaat huist van voornamelijk in de Verenigde Staten gevestigde schatrijke ngo's, die miljoenen kunnen besteden aan de promotie van het transgenderisme – dat tot onomkeerbare farmaceutische en chirurgische ingrepen noodzaakt, en de persoon die deze transitie heeft ondergaan levenslang afhankelijk maakt van medische maatregelen. Open discussie daarover wordt ernstig bemoeilijkt door het feit dat wanneer iemand een serieus kritisch gesprek aan wil gaan over het onderwerp transgender of transitie hij of zij direct met woorden als

'homofob' en 'transfob' de mond wordt gesnoerd.

De Rutgers Stichting is één van de uitvoerende organisaties van SDG Nederland, de Nederlandse tak van de Duurzame Doelstellingen van de VN. Daarvoor vervulde het een grote rol in seksuele consultatiebureaus als de NVSH en de abortusbeweging. In 1967 werd het NISSO (Nederlands Instituut voor Sociaal Seksuologisch Onderzoek) opgericht, dat fuseerde met de World Population Foundation, in 1987 in Nederland opgericht, met als doel het terugdringen van hoge geboortecijfers. De drie organisaties zijn opgegaan in de huidige Rutgers Stichting. In 2009 kwam de Stichting negatief in het nieuws vanwege haar pedofiele Praatgroep Jon, een groep die werd gebruikt als platform voor pedofielen.

Naast de Rutgers Stichting zijn er veel organisaties die zich bezighouden met de verschillende onderdelen van de transgender agenda, zoals School & Veiligheid, de GGD, Gezonde School, de Gemeentes, TNN (Transgender Netwerk Nederland) maar ook Transgender info en Trans in Beeld. Al deze organisaties zijn onderdeel van het enorme machtsbolwerk van globalistische ngo's en SDG Nederland.

De grote farmaceutische industrie in Amerika vaart wel bij de organisaties die de gender-agenda in het onderwijs uitvoeren. Maar in de VS is een reactie ertegen sterk gegroeid en staan steeds meer transgenders op die publiekelijk hun spijt betuigen over hun transitie, en die de noodklok luiden over de gevaren ervan.

Genderdysforie die ervaren kan worden bij mensen die denken in het verkeerde lichaam te zitten, kan volgens dr. Joost à Campo, praktijkhoogleraar Transforensische Psychiatrie aan de Universiteit van Maastricht, veroorzaakt worden door comorbiditeit waarin autisme en psychose een rol spelen. Na transitie blijft genderdysforie daarom nog vaak bestaan en leidt tot depressie, zelfmoordpogingen en zelfdoding.

De transgenderbeweging heeft een ontwrichtend effect op de samenleving, met vaak blijkbaar afdwingbare eisen aan ouders om het fictieve geslacht van een kind dat de transitie wil ondergaan serieus te nemen. Het past geheel bij het scala van veronderstelde onderdrukking en miskenning dat opgeëist wordt door andere categorieën van mensen die een slachtofferrol in de maatschappij vervullen. Het sluit ook naadloos aan op andere ontwikkelingen binnen de Grote Herstart agenda die gericht zijn op ontmenselijking van de mens.

In de VS wordt zichtbaar dat ook de agressie toeneemt in de transgendergemeenschap. Zo zijn er steeds meer transgenders die op sociale media bewapende foto's van zichzelf posten. Zij hebben het vooral gemunt op de meer Christelijk georiënteerde mens als vermeende oorzaak van transfobie. Onlangs heeft een transgender vrouw (voorheen man) uit boosheid hierover drie kinderen en drie volwassenen vermoord in een schietpartij. Als reactie hierop wil men de rechten van transgenders nog meer veiligstellen. Over het gevaar voor de samenleving wordt met geen woord gerept. ■